

ISRAEL I DE SISTE DAGE

Av Ole Jørgen Johnsen

Med forord av biskop Fleischer

(Asker, Norge: Eget Forlag, 1936)

FORORD

Er de angelsaksiske folk Israel?

Gjentagne ganger har jeg sett den påstand fremsatt, at Det britiske rike og De forente stater i Amerika skulde være de forsvunne ti Israels stammer, og at disse folks store fremgang og ledende stilling i verden skulde være opfyllelsen av Guds løfter til Israel i Moses og Profetene. Nu har jeg fått sendt fra den særlige Britiske-Israelittiske liga, - The Covenant Publishing House, London S.W. Buckingham Gate 6, - to mere utførlige og grundige og særlige velskrevne bøker om samme emne: *Gud og min fødselsrett* av pastor J. Llewellyn Thomas og: *Den underfulle rase* av fru Altree Coley. På norsk er utgitt en mindre bok om samme emne av O.J. Johnsen på L.E. Tvedtes forlag i 1924. Pastor Llewellyn Thomas kommer også vesentlig med postulater, som dog har meget for sig. Guds løfter er gitt til Israel, - de ti stammer så vel som de to som er bevarte. Ja, løftene spesielt til Josefstammene Efraim og Manasse er gjentatt og utvidet hos Jesaja og Jeremias efter Israels-rikets undergang. Og det er lovet Abraham at han skulde bli til en mengde folkeslag. Verdensherredømme er lovet Israel, med seier i krig og det største rike. Likeså er David lovet et uavbrutt kongedømme i sin ætt, dersom nu Israel simpelthen er utslettet, synes disse løfter å være slått feil. Anvendelsen på den kristne kirke vil være en bortforklaring og en omtydning. Men alle disse løfter passer på det angelsaksiske folk, som også har Judas løve og Efraims enhjørning - villokse, som sitt nasjonale symbol, likesom det regjerende kongehus i Storbritannia kan påvises å nedstamme fra kong Zedekias datter som med profeten Jeremias reiste til Irland og der inngikk ekteskap med en irsk konge fra hvem senere de skotske og britiske konger nedstammer. Kroningsstenen i Westminster er også den gamle israelitiske kroningssten som er ført til Irland, til Edinburgh og til London.

Fru Altree Coleys historiske utredning er spennende som en roman. Hun påviser, at fønikiere-israelitter hadde forbindelse med de britiske øer over Tarsis i Spania allerede fra den eldste tid og at løftene om Israels opreisning og storhet hos profetene er knyttet til de fjerne havets øer, hvor Israel skal få bo for sig selv i trygghet. Man vet nu faktisk, at Israels stammer fra det nordlige Assyria drog nord til Europa. De utgjorde en del av skyterne som knuste Assyrias makt i 619 f.Kr. De kaltes efter "Isaks hus" Sakai - sakser - og vandret vestover. De tapes så av syne i flere hundre år. Men da tidens fylde var kommet, er evangeliet meget tidlig kommet til det da romerske Britannien og til Irland. Pudens og Linus, som nevnes i Romerbrevet - efter tradisjonen den annen biskop i Rom, - har vært briter. Og da stammefrendene angelsakserne trengte inn i England, blev disse også hurtig

kristnede og blev ledende i det kristne misjonsarbeide og åndsliv - som de stadig senere har vært. Normannerne som erobret England menes a være av samme rase, - de var et par hundre år den herskende rase over hele Europa. Og senere har Israels "sikkerhetsborg", havets øer, vært vernet mot alle senere erobringforsøk, mens det angelsaksiske Israel har grunnet det største rike som nogensinde har eksistert. Nu hersker det også over det forgjettede land fra Egyptens flod til Eufkrat og åpner landet for sine frender Judas hus.

Der er noget storslagent over denne historie i merkelig samklang med Bibelens profetier og løfter. Derfor har også den ivrige og fremragende Bibelgransker ingeniør Albert Hiorth interessert sig for denne britisk-Israels-liga og sendt mig disse interessante bøker. - Det er også klart, at det britiske folk om har tilegnet sig Bibelen som sin bok, og har gjort mere enn noen annen nasjon for å forkynne evageliet for alle folk, og for å kristne folkene, også har rett til å tilegne sig løftene. Men det samme har vi og alle folk som "vil gjøre rettferdighet". Og etter denne stammelære vil da også vi og de "ariske" tyskere måtte høre til Israel. Fru Altree Coley må da også regne Martin Luther til denne utvalgte rase, men garderer sig ellers mot tyskerne ved a henvise til Karl den stores erobring, som innførte en hårdere herskende rase fra Frankrike.

Det betenkelige i hele denne tankegang er ikke den ubeviste og løse historiske fremstilling men den tendens til rasedyrkelse med derav følgende hovmod og forakt for andre, som også denne "underfulle rase" bar anlegg for. Det minst tiltalende i denne glimrende fremstilling er den overdrevne vekt som her legges på rasetilhørigheten i motsetning til kristenkirken som er for alle slekter og folk og tungemål.

ANDREAS FLEISCHER

FORORD TIL FØRSTE UTGAVE (1924)

Et av historiens mest skjebnesvangre slag var vel Carchemish (ca. 605 f.Kr.), hvor Egyptens Farao (Necho) møtte sin skjebne - ved østens forenede krefter under Nebukadnesar.

Alle kjenner slagets utfall for så vidt angår de kjempende parter, ferre historikere er opmerksom på det for verdenshistorien langt viktigere resultat, (hvorom Esdras beretter i 2. Esdras 13, 40-45) - nemlig at de ti Israels fangne stammer undvek, idet de kunne påbegynde sin 1½ års vandring mot "norden og vesten" på vei til sitt mål "øerne", hvorom nu en særdeles omfattende litteratur og fagpresse beretter. ("British Israel Truth").

Ifr. Es. 24, 15; 42, 4; 10, 12; 59, 18-20; etc. etc.

Tvers igjennem bibelen, fra Moses til Åpenbaringen læres stammernes identitet og dennes besvarelse ned i all fremtid (1. Mos. 49; 5. Mos. 33; Ez. 48; Åb. 21:12.)

Delingen Israel og Juda er klar fra Jeroboam og helt til nu: (de var jo særskilte kongedømmer) erkjennelsen av dette faktum kaster lys over noen av verdenshistoriens viktigste hendelser, de viser oss disse inordnet under bibelens mektige "overskrifter". (5. Mos. 32, 8).

O.J. Johnsens greie, letfattelige bok herom, resultatet av en troendes livs dype bibelstudium, anser jeg for et særdeles verdifullt ledd i det nu verdensomfattende arbeide for identifisering av de "tapte" ti stammer - måtte mange av Israel få sine øine åpnet ved kaptein O.J. Johnsens udmerkede bok!

Asker 7-7-1924
ALBERT HIORTH

FORORD TIL 2NET OPLAG 1934

Jesus sier i Matt. 21, 43: "derfor sier jeg eder, Guds rike skal tas fra eder og gis til folk som bærer dets frukter".

Den engelske bibel har her for "folk" ordet "nasjon", - på gresk ethnos; efter Guds løfter til Abraham, Isak og Jakob er der vel ikke tvil om at dette folk er Israel, hvis stammer nevnes fra Moses til Åpenbaringen.

Dette folk skal dog bli "blint" (Engl. overs. i Rom. 11, 25) så at det "ikke kan finne stier". Hos. 2, 6) - vi kan derfor ikke vente å finne stierne i videnskapen eller historien; men Gud, som har sagt at han vil la dem passere gjennom folkene som et sold, har lovet at "ikke ett korn skal falle til jorden". (Amos 9, 9).

Dette folk ble tildelt som bosted "ørerne i norden og vesten", - og de skulde eie "sine fienders porter" (1. Mos. 22, 17 etc.); Israel eier i dag de strategiske "porter", strederne for verdenstrafikken, fra Belterne og Øresund, gjennom "Kanalen", Gibraltar, Malta, Haifa, Suez, Aden, Straits, Singapore til Panama, en storcirkel av "porter" jorden rudd.

Mer enn nogensinne er kaptein Johnsens lokalisering av stammerne i "de siste dager", - (anerkjendt allerede for mer enn 10 år tilbake av den store engelske spesialist Dr. Grimaldi), - av interesse, ikke minst for vårt norske folk.

Åpenbaringen 17. kapitel viser hvorledes Lammets folk vil få en hel verden av folk imot sig, og vi ser nu hvorledes de katolske makter (Rom, Moskva, Frankrig, Spania, m.fl.) tager stilling i verdenspolitikken.

Legg merke til Italia-Frankrikes raseri mot Anschluss mellem broderfolkene Østerrik (Ruben) - Tyskland (Levi) - se hvorledes Simons (Preusseriets) dage så å si er talte; dette så kapt. Johnsen før nogen annen.

Når Hitler i dag (aug. 1934) ved "Daily Mail"s representant henstiller til England om å vise Tyskland sympati: "da vi jo er av samme rase og derfor bør gå sammen" - da er dette ifølge Johnsen en direkte materialisering av bibelens årtusen-gamle symboler.

Simeon var den som vilde drepe Josef, Preussen var den krigsførende mot England i 1914-18; men Josef lot Simeon binde da han kom til Egypten. (1. Mos. 42, 24).

Nu kommer det "bundne" Tysklands lille kornbånd til det store neg (Josef) som 1. Mos. 37, 7 peker på, i erkjennelsen av BRODERSKAPET.

Vår enkle barnelærdoms fra Vogt's lille Bibelhistorie bliver VERDENSHISTORIE I DAG!

Måtte bare alle IMPERIALISTER merke sig biskop Fleischers vise ord, og vare sig for rasehovmodets fare, og måtte bare Israel, - av Guds utvalgte ætt - akte på det uendelig store ANSVAR og FORPLIKTELSENE ved vår førstefødselsrett, ansvaret for alle jordens slekter, som i Israel skal få sin velsignelse; (Sak. 4, 6) vi er alle "av ett blod". (Ap. gj. 17, 26-29).

Misjonen i almindelighet, kanskje særlig Israelsmisjonen er det, lille "Benjamin" bør erindre, når han leser om "utdelingen av byttet" i 1. Mos. 49, 27!

**Asker 10-8-1934
ALBERT HIORTH**

Israel i de Siste Dage

av Ole Jørgen Johnsen

"I de siste dage skulde I forstå det." Jer. 30:24

"Jeg vil gå hen for å bringe Israel til ro." Jer. 31:5

Gud som kjenner alle sine gjerninger fra evighet av, han utvalgte fordom Abram, da han bodde i Ur i Kaldæa, hos sin slekt. Hans slekt var allerede sunket ned i avgudsdyrkelse etter hvad Josva 24, 2 beretter uaktet Noa, menneskenes annen stamfar levde like til to år før Abram blev født. Dessuten levde Sem, Noas sønn, samtidig med Abrams slekt og døde kun 25 år før Abrams død. - Herav kan vi skjønne, at Abram hadde god undervisning i sin barndom og ungdom, og hvad han hadde hørt om syndfloden og Noas frelse i Arken, samt Guds førelse med fedrene, hadde gitt ham lyst og opmuntring til å etterfølge deres tro på Jehova.

Gud utvalgte derfor Abram som sin fortrolige venn, og kalte ham til å gå ut fra sin i avguderer falne slekt og fra sine fedres land for å gi ham Kanaans land til eiendom og gjøre ham til et stort folk, som skulde motta Guds herlige åpenbaring, det som var skjedd fra verdens skapelse og som skulde skje i de kommende tider. Da Abram trodde Gud og var lydig mot Hans kall, sa fikk han et nytt navn: "Abraham", som betyr "mange folks far".

Tiltross for at han ikke hadde nogen barn, og dessuten på grunn av den høie alder, var menneskelig talt utsikten hertil forbi. Allikevel gir Gud ham forsikring om, at hans avkom skal bli som støv på jorden, som sand ved havet og som stjerner på himlen, og at i hans sæd skulde alle slekter på jorden velsignes. Dette skulde få sin oppfyllelse i Kristus, og den dag så Abraham i ånden og gledet sig.

Fra disse løfter deler to grunntanker om skriften sig: 1. den jødiske og bokstavelige, 2. den kristelige og åndelige. Også innen vår tids kristne begåes feilgrep mellom bokstav og ånd; men vi må forene begge disse av Gud gitte åpenbaringer, på rette måte, tid og sted.

Når Herren gir Abram løfte om Kanaans land, 1. Mos. 12, 7 og når grensen settes "fra Egyptens flod til floden Frat", 1. Mos. 15, 18, så er dette bokstavelig. - Når det står: "Og jeg vil gjøre dig til en fader for mange folk (eller nasjoner) og konger skal komme fra dig", så er det dette både åndelig og bokstavelig da Gud knytter dette sammen med hele Kanaans land til "en evig eiendom", (1. Mos. 17, 4-8). Disse løfter gjentas 7 gange til Abraham, og også til Sara, (1. Mos. 17, 15-16). Senere blir de samme løfter stadfestet til Isak (1. Mos. 26, 2- 5), som avlet to sønner. Av disse blev den yngste den av Gud utvalgte.

Herren fornyer sine løfter til Jakob, da han av frykt for sin bror Esaus hevn over den urett, at han stjal hans førstefødselsrett, og tilskyndet av sin mor drog til Mesopotamien for å finne sig en brud. På veien dit hadde han det minneverdige drømmesyn, og det blev da klart for ham, at Guds øie fulgte ham, idet løfterne til Abraham og Isak blev gjentatt også for ham med en forsikring om, at Gud vilde være med ham og føre ham vel tilbake igjen til sitt land.

Efter å ha tilbragt 20 år i Mesopotamien, hadde Gud velsignet ham med overflod av alt godt, og han hadde nu 11 håpefulle sønner, da han drog tilbake til Kanaans land.

Da han kom tilbake dit hadde han hatt sitt drømmesyn, åpenbarte Gud sig atter for Jakob og fornyet sine løfter. Dessuten gav Gud ham et nytt navn, nemlig "Israel".

Efter å være kommet tilbake til landet Kanaan, fødte Rakel Jakob en sønn, som kostet henne livet. I sin døds Kamp kalte hun hans navn "Benoni", (min jammers sønn), men Jakob, som i den dype sorg over sin elskede hustrus død, dog fant en trøst i at barnet levde, kalte ham "Benjamin", (lykkens sønn). Det var hans tolvte sønn.

Nu er Guds løfter oppfylt så langt. Disse er nemlig de 12 patriarker, som Israels millioner idag ser tilbake til.

Gud hadde gjort Abraham bekjent med Israels trelldom i Egypten, lenge før nogen av dem var født. I 1. Mos. 15, 13-14 leser vi: "Du skal vite at ditt avkom skal bo som fremmede i et land som ikke er deres, og de skulde trelle for dem i 100 år, men jeg vil også dømme det folk, som de skulde trelle for, og derefter skulde de dra ut med

meget gods".

Dette skjedde alt sammen bokstavelig, og i løpet av denne tid var de tolv Israels sønner vokset til millioner. Guds trofasthet til sine løfter blev stadfestet så punktlig, at vi leser i 2. Mos. 12, 41: "Og det skjedde da 430 år var til ende, på den selvsamme dag, gikk alle Herrens hærer ut av Egyptens land", under anførsel av Herrens tjener Moses. Men på grunn av vantro omkom den største del av den skare som drog ut av Egyptens land, under de 40 års ørkenvandringer. Kun alle de, som ikke hadde fylt tyve år da de drog ut, og derfor blev henregnet til den umyndige alder, - samt Josva og Kaleb, som stolte på Guds trofasthet til sine løfter, - kom inn i landet.

DOMMERNES TID

Under Josvas ledelse blev landet delt mellom de tolv Israels stammer, som tjente Herren så lenge Josva levde, men senere blev utro mot Herrens pakt og bud. Derfor kom de atter i trelldom under 6 forskjellige folkeslag i tilsammen 11 år av de henved 400 år som de levde under 16 dommere, som Gud opreiste over dem inntil profeten Samuels dage.

Efter folkets ønske og med Guds tillatelse satte Samuel så Saul til konge over Israel.

KONGERNES TID

Efter 1. Sam. 9 var Saul av Benjamins stamme. I Han var ydmyg, skjønn og elskelig for Gud og folket. Men han falt senere hen i hovmot, ulydighet og utroskap mot Israels Gud. Derfor blev han forkastet og endte sine dage som selvmorder, under sin siste kamp med filisterne.

Herren utvalgte derpå David, Isaias sønn, av Juda stamme, som han kaller "mannen efter mitt eget hjerte". Han førte Israel frem til seier, velstand og anseelse som aldri før; og Guds løfter til fedrene om landet Kanaan, et stort folk, og et herlig kongedømme, blev fullt ut stadfestet.

Herren fortsetter nu med å fornye sine løfter til David om kongedømmet evindelig. I 2 Sam. 7, 12-16 og Salm. 89, 5 står der: "Til evig tid vil jeg grunnfeste ditt avkom og jeg vil bygge din trone fra slekt til slekt". Disse løfter har en både åndelig og bokstavelig mening, som vi senere skal se.

Salomon, Davids sønn, arvet tronen efter sin far og bygget til ære og tilbedelse for Israels Gud, et praktfullt tempel, som ved innvielsesfesten fyltes med Herrens herlighet.

Under Salomons vise og rettferdige styre nådde Israel frem til å bli jordens lykkeligste folk både i social og religiøs henseende.

RIKET DELES

Efter Salomons død blev Israels rike delt. Rehabeam, Salomons sønn, blev av hele Juda og endel av Benjamins stamme valgt til konge for Davids skyld. Men resten av Israel gjorde revolusjon og valgte Jeroboam, som var av Efraims stamme, til konge. De to riker går herefter under navnet "Juda rike" og "Israel rike". Disse må man herefter nøie skjelne mellom under lesning av skrifterne.

ISRAEL RIKE

blev som nasjon regjert av 19 konger i en periode av 274 år. Først kom Asyriens konge "Tiglat-Pileser" og førte bort Rubens, Gads og halve Manasses stamme, som bodde på østsiden av Jordan, og Naftalis og de nordlige stammer (2. Kong. 15, 29 og 1. Krøn. 5, 26). Siden kom Salmanasser og beleiret Samaria i tre år. Dette endte med rikets fall (2. Kong. 17, 5-6), og hele folkets bortførelse til Assyrien, hvorfra de aldri mere kom tilbake. - Dette skjedde 133 år før Judarikets fall.

JUDA RIKE,

som også blev regjert av 19 konger og 1 dronning opnådde en periode av 387 år, som endte med bortførelse i fangenskap til Babel i år 587 før Kristus. I dette fiendens land tilendebragtes 70 år inntil perserkongen Cyrus, som blev Herre over Babels riker, gav dem frihet til å vende tilbake. -

KONGEDØMMET

som var sikret Davids hus evindelig, synes historisk sett, her å ta slutt, efter Jer. 52, 8-11, hvor Zedekias, den siste konge av Davids hus, med utstukne øine og i kobberlenker endte sine dage som fange i Babel. Alle hans sønner blev også drept.

Siden den tid har Juda ingen konge hatt da de siden har vært undertrykt av de fire store verdensriker Babylon, Medien-Persien, Grekenland og Rom.

Herodes, som regjerte over jøderne på Jesu tid under Roms overhøihet, var en Edomit og en ryggesløs person. Dette viser barnemordene i Betlehem, da de tre vise menn fra østen hadde fortalt ham om at de hadde sett en stjerne som bebudet Messias' fødsel.

JESUS KRISTUS,

som kom i tidens fylde, opfylte den åndelige del av Guds løfter til fedrene: å frelse sitt folk fra dets synder, og som den store yppersteprest å bringe et offer for alle tider, og for all verdens synd. - Ham nektet Juda å høre og tro på og dømte ham til døden, og

ba høit om: "Hans blod kommer over oss og over våre barn!" Dette blev deres dødssynd, og ved Jerusalems ødeleggelse år 70 efter Kristus opfyltes Jesu ord i Luk. 21, 24, hvor han forutsier om jøderne: "De skulde falle for sverdets egg, og føres fangne til alle folkeslag, og Jerusalem skal ligge nedtrådt av hedningene, inntil hedningenes tider fullkommes". Dette er Judas sørgelige historie inntil denne dag.

EVANGELIET

om Jesu fødsel, liv, virksomhet, lidelse, død og opstandelse, som blev forkastet av jøderne, blev nu forkynt for hedningerne. Blandt disse befant de 10 tapte Israels stammer sig, som de tapte får av Israels hus. Her blev dette evangelium annammet og trodd til frelse og opreisning fra avguderiets mørke natt. Og disse tapte 10 stammer utgjør idag kjernen av jordens kristne nasjoner, som har kronet Kristus til konge i det andens rike, som omfatter alle dem som tror og hylder ham som Guds sønn og verdens frelser.

DAVIDS TRONE

flyttet til Britanien, eller fra Juda til Efraim, som nu er kommet på sin rette plass som den førstefødte av Israels 12 stammer og fyrsten blandt sine brødre. I Jer. 40, 1-6 leser vi, at Babels konge satte Gedalja til landshøvding over Juda steder, og Jeremias, - som blev skammelig behandlet av sitt eget folk, - fikk en overmåte vennlig behandling av Babels øverste myndigheter. Men på grunn av en sammensvergelse blev Gedalja drept. Og jøderne som fryktet hevn, rådspurte da om det ikke var best å flykte til Egypten. Efter Herrens veiledning frarådet Jeremias bestemt dette, og formante dem til å bli hvor de var (Jer. 43). Dette råd blir imidlertid forkastet, og de ledende menn samler alle jøder, som var kommt for a bo i Judas land, og i vers 6 leser vi: "Kongens datter tillikemed Jeremias, og Baruk", som var profetens medhjelper eller sekretær. Disse blev nu med makt ført til Egypten, hvor Jeremias' bibelske historie ender. -

IRLANDS OLTIDSHISTORIE

beretter, at 581 før Kristus, altså 6 år efter Jerusalems fall, landet på Dans skibe noen flyktninger der. - Blandt disse befant profeten Jeremias, Baruk og en kongedatter sig. - Irland var da delt i fem provinser, med hver sin høvding eller konge. I provinsen Ulster var der på den tid en ung konge, som beskrives som en statelig, vakker mann. Han var ikke innfødt irlender, men var kommet fra østen, antagelig av Israel.

PRINSESSEN

som nys var landet, het Tephi og måtte være Zedekias' datter. Hun beskrives også som moget

skjønn, så bare å se henne var å elske henne. - Om Tephi og Ulsters konge, hvis navn var Eochaid, blev det da sagt, at deres forbindelse allerede var besluttet i

himmelen. Profeten, som var hennes beskytter, bifalt forbindelsen på tre vilkår:

1. At kongen avskaffet Ba'alsdyrkelsen og isteden opprettet tilbedelse av den sanne Gud.
2. At nasjonen måtte anta den moralske lov, som var gitt på de tvende tavler.
3. At kongen måtte opprette en skole med profeter som lærere.

Alt dette blev vedtatt av Eochaid, og ekteskapet kom istand. Fra dette kongepars etterkommere regner det britiske kongehus sin stamtavle.

SOM BIBELSK STØTTE

for dette kan anføres Ez. 17, 1-21, som først omtaler Zedekias' endelig, og derefter fra v. 22-24, om det spede skudd av Davids kongeslekt, som skulde plantes på et høit kneisende bjerg (det britiske rike), hvor det har skutt grener og båret frukt og er blitt til en herlig ceder. Alle slags fugle har her et tilfluktsted og i dets greners skygge skulde de bo.

KRONINGSSTENEN,

som sies å være Jakobs sten, som han salvet med olje og opreiste til et minnesmerke om sitt uforglemmelige møte med Gud, kom ved samme leilighet til Irland, senere til Skotland og derfra til England, hvor den nu ligger under tronstolen i Westminster Abbedi. Over denne sten har de britiske konger og dronninger vært kronet i de siste 2300 år.

DET BRITISKE RIKSVÅBEN

bærer en løve og en enhjørning på siderne av kronen, en mindre oventil og 7 små løver i feltet. Dette symboliserer Israels 10 stammer, samling under Efraims ledelse, til hvem Juda løve, som hevder av kongeverdigheten er overført til Kristus, kommer som den rettmessige tronarving og antar riket. - At dette ikke før er blitt offisielt bekjent i verden, er den hemmelighet, som profeter vil avsløre for oss nu i de siste dage. (Jer. 30, 24. Cfr. Dan. 12, 4) nemlig om

Israels 10 tapte stammer

som vi fulgte gjennom bibelens historie inntil de blev bortført til Assyrien år 721 før Kristus, hvor de landet i Halah og Habor, Gosans flod og Mediens steder (2. Kong 17-6); om dem må for videre opplysning om deres befinnende, vandringer og endelige gjenreisning, høre hvad profetene sier.

PROFETEN HOSEAS

som begynte å profetere 60 år før Israels fall, behandler de 10 stammer meget utførlig. Dette synes å være hans livsoppgave. - I det første kap. får han befaling av Gud om å ekte en fallen kvinne. Med henne avler han tre barn. Denne kvinne betegner Israels 10 stammers rike, som var falt i utroskap mot sin Gud, - som dog var deres ektemann, og sunket ned i avgudsdyrkelse og synd, så deres [.]

Den første sønns navn "Jisreel" betegner rikets endelige fall og totale undergang. - Den annen datters navn "Lo-Ruchama", betegner den ynkelige stilling, som de nu kom i, i fiendens hand og forlatt av Gud.

Når Israel kom i stor nød, ropte de alltid til Herren om hjelp. Og såvel i dommernes som kongernes dage, hjalp han dem av elendigheten mangen gang. Men nu var det gått over grensen for Guds langmodighet. Derfor betyr dette barns navn "ikke mere barmhjertighet". Og som naturlig følge herav fødtes den tredje sønn "Lo-Ammi", hvilket betyr "ikke mitt folk". Fra denne tid er Israels 10 stammer tapt blandt hedningefolkene.

PROFETEN JONAS

som profeterer 30 år før Israels fall, fikk i oppdrag å spå mot Ninive, Assyriens hovedstad, at den skulde ødelegges. Jonas hadde imidlertid sin egen mening om saken og valgte å gå til Joppe, og kjøpe sig billett for Tarsis. Utfallet leser vi i hans egen bok. Joppe hørte under Dans stamme og var en sjøfartsby allerede i dommernes dage. I Deboras sang i Dom. 5, 17 leser vi en anklage over Dan: "Hvi dvelede han ved skibene, og ikke kom og hjalp i kampen mot kananiterne?"

UNDER ISRAELS TRENGSELSÅR

var der altså anledning til å komme sig bort til Egypten, Grekenland, Italien, Spanien og Tarsis, som av flere bibelgranskere menes å være de britiske øer. (Irland het nemlig i gammel tid "Tara", og det er derfor sannsynlighet for at alle øers fellesnavn var "Tarsis"). Og det er jo lett tenkelig at mange har benyttet denne anledning til å komme sig bort fra de evindelige krigsuroligheter, som Israel stadig var plaget med.

JUDA RIKE

blev 6 år etter Israels fall angrepet av Sancherib, som seierssikker brukte store ord. Men her gikk også Hoseas' spådom i oppfyllelse: (Hos. 1, 7) "men over Judas hus vil jeg forbarme mig, og jeg vil frelse dem ved Herren deres Gud" o.s.v. Og av Herrens engel blev 185,000 ihjelslått på en natt.

ASSYRIENS FALL

og Ninives ødeleggelse kom år 606 før Kristus. Nu kom Lo Ammis tid til å utvandre fra

sine plageår. Og veien fortsetter nordover gjennom Kaukasien, rundt Det sorte hav, inntil de lander i Mellem-Europa. Det sies av flere historieforskere, at hebraiske minnes-merker, gravsteder og andre etterlatenskaper markerer den vei de har vandret.

DEN STORE FOLKEVANDRING

i det fjerde og femte århundre gir oss sikre historiske opplysninger om, at vårt folk, fortrent fra Mellem-Europa av andre folkeslag, til sist fant sine faste steder å bo i vest og nord under navnet germaner, angelsakser og skandinavier. At disse stammer har vært dypt nedsunket i avgudsdyrkelse, bærer de ennu kjennetegn på, da alle ukens dage bærer navn etter himmellegemer og avguder, som har vært gjenstand for deres tilbedelse. Lørdagen eller syvende dag undtatt for Skandinaviens vedkommende. Britanien har imidlertid også denne dag "Saterdag", som er "Saturnus-dag". Men så har norboerne sine uhyggelige skåltaler med, som stammer fra skaller, som blev forarbeidet av drepte fienders hjerneskaller og bruktes som drikkeskaler i det mørke hedenskaps tid. Senere gikk man over til horn av okser som igjen blev avløst av sølv og glass.

ARILDS TID

brukes som uttrykk for en eldgammel eller bortglemt tid. I Es. 29, 1-2 ser vi Ariel som navnet på Jerusalem, annetsteds som Guds alter. Dette viser at navnet fører tilbake til Israels storhetstid, da de alle var samlet om den sanne Guds tilbedelse, som siden efter hånden blev bortglemt og til slutt formet sig bare som sagn.

I HOSEAS 2, 6

heter det: "Derfor, se jeg tilgjerdet din vei med torne og opmurer en mur for henne, så hun ikke finner sine stier". Og videre i vers 14: "Derfor se, jeg vil lokke henne og føre henne hen i ørkenen, og jeg vil tale vennlig til henne". Vi spør nu: Hvilke folk er det på jorden, som Gud har talt vennlig til ved evangelium? Og der må svares: Til de protestantiske lands folk i særdeleshet. Derfor skjønner vi, at det tapte Israel atter er gjenfunnet.

ISRAELS MANGFOLDIGHET.

I Hoseas 1, 10 står det: "Dog skal Israels barns tall vorde som havets sand, der ikke kan måles, og ikke lar sig telle, og det skal skje på det sted, hvor der sies til dem: 'I er mitt folk', der skal der sies til dem, 'den levende Guds barn'." Disse spådomme har fått en bokstavelig oppfyllelse på disse av Gud besøkte folk. Særlig fra England, har i de siste hundre år en evangelisk forkynnelse utgått til hedningefolk i hele verden.

SAMLINGSSTEDET

for Lo Ammi (eller Israel i adspredelsen) - både de som kom på skibe over Middelhavet, såvelsom de som kom landeveien, - er de Britiske øer, Nordsjøens og Østersjøens kysters lande. -

Med disse folk blev evangeliets lysetake flyttet fra østens lande, og blir her inntil Hoseas 1,11-12 oppfylles, hvor det sies: "Og Juda barn og Israels barn skulde samle sig tilhobe, og sette sig et hoved og drage op av landet, ti stor er Israels dag". Si til deres brødre Ammi, og deres søstre Rukama: "Lo" (det er forbannelsen) er borttatt, og denne levning av Israel er Guds folk, som har funnet, barmhjertighet; og de vil få tilbake sine tapte rettigheter.

PROFETEN EZEKIEL (37, 1-14)

Efter begge rikers fall beskrives Israels folk her som en stor samling av døde ben, som ligger spredt ovenpå jorden og er såre tørre. Men ved den profetiske ånds påvirkning begynner ben å nærme ben, og legemer blir dannet, dog uten ånd.

Således har Israel igjen samlet sig og dannet nasjoner efter sine stammers tall, dog uten å være selv denne kjennsgjerning bevisst. - Men Israels Gud, om hvem David sier i salme 121,4: "Se,

slumrer ikke og sover ikke Israels vokter", hans øine har alltid våket over dem for å føre dem ut av deres grave og gjenreist en levning, som vil komme til bevissthet om Guds nådegjerning, når han fører dem tilbake til Israel land.

GJENFORENINGEN

Israel og Juda, som har vært adskilt fra Salomons dage eller rettere fra hans død og inntil denne dag, skal efter Ez. 37, 15-28 gjenforenes ved lignelsen om de to stykker tre, som sammenføiet danner et kors. Dette vil bli samlingsmerket om ham, som gav grunnloven for ett rike med alle betingelser for en varig fred; men som ikke er blitt påaktet av jordens fyrster. - En paragraf lyder så: "Alt hvad I vil at menneskene skal gjøre mot eder, det gjør og I mot dem". Å efter komme dette vil umuliggjøre enhver angrepskrig. - Og atter: "Elsk eders fiender", det vil gjøre ende på alt fiendskap.

I vers 21-22 sier Herren: "Se, jeg tar Israels barn ut fra de folk, til hvilke de drar hen, og jeg vil samle dem trint om fra, og føre dem til deres land. - Og jeg vil gjøre dem til et folk i landet på Israels bjerge, og en konge skal være konge for dem alle, og de skulde ikke mere være to folk og ikke mere "deles i to riker".

ORIENTERING

For å forsøke å bestemme hvor vi har hver enkelt av de 12 stammer, må vi henvende oss til Jakob, deres stamfar. Han har før sin død tegnet deres billede og forutsagt deres bedrifter i de siste dage, og vi må nøie granske deres ungdoms personlige bedrifter. Allerede der er nemlig de skjulte rotter til den rolle, som de utspiller som nasjoner i det store verdensdrama som neppe er til å ta feil av.

ISRAEL I EGYPTEN

Da Jakob etter mange års gjenvordigheter, sorger og savn stod for Farao, var han 130 år gammel, og han sa: "Få og onde har mitt livs dage vært". Men her gir Gud ham ennå 17 år i idel lykke, vel forsørget hos fyrsten Josef, hans tapte, men gjenfunne høit elskede sønn. - Nu fikk han god tid til å repetere sitt livs historie og Guds forunderlige førelse og trofasthet mot sig og sine. Nu så han Josefs ungdomsdrømme om solen og månen og de elleve stjerner, samt kornbandene som bødte sig for Josef, bokstavelig opfylt. Alt vidnet nu om Guds allvidenhet, kjærlighet, trofasthet, visdom og makt.

SE, DIN FAR ER SYK,

meldte et sendebud Josef omsider (1. Mos. 48). Straks tok Josef sine to sønner og reiste til ham, og fant sin far sittende på sengen. Han minnet straks Josef om sitt underbare møte med Gud i Kana'ans land, og den velsignelse han da mottok og de uforglemmelige ord Gud sa til ham: "Se, jeg vil gjøre dig fruktbar og formere dig, og gjøre dig til en skare av nasjoner" (etter engelsk) "og jeg vil gi ditt avkom etter dig dette land til evig eiendom". Derpå sier han om Josefs sønner, Efraim og Manasse, at de skulde inngå som de førstefødte Ruben og Simon. Dette bekreftes i 1. Krøn. 5, I og er nu endelig opfylt.

ISRAEL VELSIGNER JOSEFS SØNNER

Med høire hånd på Efraims hode og den venstre hånd på Manasses hode, med henderne over kors velsigner han Josef og sier: "Den Gud som var min hyrde fra jeg blev til inntil denne dag, den engel som forløste mig fra alt ondt, velsigne guttene, så de må kalles ved mitt navn, og vorde såre og mangfoldige midt i landet".

Isaks sønner som Jakobs engel vaket over. Denne velsignelse er med all ønskelig tydelighet tildelt det angelsaksiske folk. England er ikke et stort land, men det er et land som Jakobs engel våker over, og derfor har det idag herredømmet over mer enn fjerdeparten av jordens befolkning. England har holdt bibelens ord høit og i ære, og trykt det på flere hundre sprog og spredt det til alle jordens riker. England er gått seierrik ut av alle kampe.

U.S.A.

som også engang tilhørte England, måtte løsrive sig for å kunde representere Josef delt. Likesom Jakobs hender i kors danner en X, så X son, Efraim, (England) Manasse (U.S.A.), således supplerer disse to mektige nasjoner hverandre i representasjonen av Josefs kraftige stamtre. - U.S.A. grunnla sin nasjon med 13 stjerner og 13 striper i sitt flagg. Dette er tegn på, at deres land skulde bli et tilfluktsted for alle Israels 13 stammer når Josef blev delt.

England har sin symbolske figur i "John Bull", som en tykk, fet, middelaldrende mann. Amerika valgte "Onkel Sam", som en gammel mann med grått har. Det lar oss forstå, at han dog er den eldste; som sådan har han under verdenskrigen sagt sitt kraftige ord.

ISRAEL PROFETERER

for sine 12 sønner om hvordan de som nasjoner skulde komme til sig, enhver på sin måte (1. Mos. 49): Og Jakob kalte sine sønner til sig og sa: "Samle eder, og jeg vil forkynne eder, hvad der skal vederfares eder i de siste dage. - Kommer tilhobe og hører i Jakobs sønner, hører på Israel eders fader".

RUBEN

"min førstefødte er du, min kraft og min styrkes første frukt med fortrin i verdighet, med fortrin i makt. Du bruser over som vannet, du skal ei ha fortrinnet; ti du steg op på din faders leie, da vanhelliget du det, i min seng steg han op".

Under vandringen til Kanaans land stanset Ruben først, og valgte sin arv på østsiden av Jordan, og under vandringen, som Loammi, stanser han i Østerrike og utgjør den germanske befolkning, - omkring 11 millioner - som makthavere i det nu falne keiserrike.

Hans ungdoms synd var å krenke sin fars medhustru Bilha. Hans bedrift i 1864 var sammen med Prøissen å krenke Danmark, som er Bilhas etterkommere. "Lettferdig som vannet", og aktet for ikke på følgerne av en verdenskrig, men efter sine selviske drifter, og tendte uten videre skrupler verdensbranden, tilskyndet av sine likesinnede brødre.

SIMON OG LEVI

"er brødre, volds våben er deres sverd, i deres hemmelige råd kommer ei min sjel, med deres forsamling forene sig ei min ære! Ti i sin vrede slog de menn ihjel, og i sin selvrådighet lemlestet de okser (engelsk oversettelse: "digged down a wall", undergravde grensemurene), Forbannet være deres vrede, ti den var hard. Jeg vil fordele dem i Jakob og sprede dem i Israel".

Sammen med Østerrike utgjorde de Centralmaktene. Deres første ungdomsbedrift (1. Mos. 34) var med svik å inngå allianse med Sikem, som hadde krenket deres søster og nu med alle sine lot sig narre til å omskjæres, hvorefter Simon og Levi 3 dage efter nedsablet landsbyens mannlige befolkning og røvet deres gods.

Næste udåd (1. Mos. 37) var å danne et komplott for å drepe sin bror Josef, som var Rakels sønn og elsket av faren fremfor de andre. Han var from og fortalte i sin troskyldighet om sine merkelige drømmer, at de alle med tiden skulde komme og bøie sig for ham. -

Dette modnet deres beslutning om å slå ham ihjel, hvilket dog blev forhindret av Ruben, som istedet kastet ham i brannen. Planen blir atter ombestemt av Juda, forretningsmannen, som foreslår å gjøre ham i penger. Dette forslag blev enstemmig vedtatt, og drømmemesteren måtte vandre med trelkvinnens sønn Ismaels sønner til Egyptens land. Der var dog et øie som våket og fulgte disse handlingers gang.

GJENTAGELSER I DE SISTE DAGE

Prøissen har i de siste 50 år uten opphold smidd voldsvåben med den svikefulle påstand, at det var for å "bevare freden". På samme tid blev der arbeidet av all kraft med planer om en dag å overrumple og undertvinge nabolandene. Dette var i siste instans å slå England, Josefs sønn, og derefter å opprette verdensherredømmet. Dette kom til utbrudd i 1914 og historien taler jo for sig selv.

For sin grumhet under krigen bærer de nu Jakobs forbandelse, som består i å "dele og sprede dem som nasjoner".

Centralmakternes veldige makt er nu delt op i små stater, og deres politiske enhet splittet i forskjellige synsmåter. De vil aldri mere kunde samles til nogen stormakt.

La Tysklands vismenn, som med sin bibelkritikk har sønderrevet bibelen, merke sig dette, - at den gamle bok dog har talt sant, tross at tusen års bølgeslag har rullet henover tidens store hav.

JUDA

"Dig skulde dine brødre prise, din hand skal være på dine fienders nakker, for dig skulde din fars sønner kaste sig ned. En ung løve er Juda, fra rov er du steget op min sønn, han legger sig ned, hviler som en løve, som en løvinne, hvo tør vekke ham op. Ei skal kongespir vike fra Juda, og ei herskerstav fra hans føtter, inntil Fredsstifteren kommer og folkene vorde ham lydige".

DET 'JØDISKE' FOLK

som utgjør omkring 15 millioner spredt over hele jorden, er så vel kjent av enhver, at det ikke behøves å sies meget herom. Dets politiske innflydelse, forretningsdyktighet og pengemakt må fyrster og riker bøie sig for. - Kongespiret - som før har vært påvist blev flyttet til Britanien, - har stadfestet for alle dens fiender, at det er farlig å vekke den Britiske løve. Den vil vedbli å herske, "inntil Fredsstifteren kommer og folkene

vorde ham lydige".

SEBULON

"ved havets strand skal han bo, og han skal ferdes ved skibenes strand og hans side ligge op til Sidon".

Sebulons stamme, som fikk arv ut mot n.v. i Kanaans land og sammen med Isaskar grenset til Manasse og Efraim, har under Loammi funnet sin plass i samme nordlige retning, - nemlig Skotland, - omgitt av havets strand og optatt med sine fredelige sysler, særlig skibsbygning og skibsfart. Forenet med England har han dog ikke vært så ganske fornøiet med alltid å skulde bli dirigert fra London. Men har dog lojalt bøiet sig under sin større brors vilje.

ISASKAR

"er et knokkelsterkt asen, som hviler mellom kveg-hegnene, og han så at hvilen var god og landet yndig, og han bøiet sine skuldre til å bære byrde, og blev en arbeidspliktig tjener".

Irland er det yndige land, og dets befolkning mellom tvende hegn og byrder. I religiøs henseende under det katolske presteskaps åk og sosialt under de engelske lorder, som den arbeidspliktige tjener.

Dette asen er uregjerlig mot sine herrer. Før krigen fordret de "Homerule", (selvstyre). Nu forlanger de "Republikk". - De stridende parter må begge erkjenne sine feil og møtes i følelsen av, at de allikevel er brødre og isteden bør yde hverandre støtte og hjelp.

DAN

"skal dømme sitt folk som en av Israels stammer. Dan skal være en slange på veien, og en hornslange på stien, som biter hesten i hælen, så dens rytter faller bakover. - Efter din frelse bier jeg Herre".

Danmark har i mange arhundreder vært et ærverdig kongedømme, og er det eneste av de ti stammer, som har bevart sitt opprinnelige navn.

Landet gjennomskjæres av to belter, som danner vei og sti mellom Nordsjøen og Østersjøen. Disse belter var stengt under krigen og Danmark strengt nøytral. Og som den lille slange gjaldt det å ligge urørlig stille. I 1864 satte den prøssiske stridshest sin tunge jernhæl på dansk territorium, og nu hadde den satt den annen hæl i Belgien. Opreist står den og med det ene forben bearbeider den Frankrik, og med det annet Russland, for Danmark var det intet annet å gjøre enn å ligge stille og vente på

Herrens frelse, - og den kom omsider.

I slutningen av oktober 1918 blev tyskere på vestfronten kastet tilbake dag efter dag, tilltross for at keiseren personlig var tilstede for å opflamme motet i de tyske hæere. - De socialistiske førere tok makten i riksdagen, og Wilson hadde fremsatt nasjonalprinsippet som grunnlag for fred. Da kom Sønder-Jylland i den tyske riksdag frem med et bestemt krav om frigjørelse fra Tyskland. Til dette erklærte utenriksminister Solf neste dag, at Tyskland lojalt vilde opfylle Wilsons program i alle retninger. Men det måtte jo ha keiserens underskrift. Han hadde inntil da så mesterlig tøilet den militære stridshest; men nu kom den farlige krise. 10. november ramlet den stolte rytter bakover inn i Holland, og dagen etter, kl. 11, kunde det av ungdomsblod dampende Europe ånde lettere. Hesten var stukket i hælen og hadde kastet rytteren av.

GAD

"en skare skal trenge inn på ham, men han skal trenge den tilbake".

Gad er Silpas, Leas pikes sønn, og er identisk med Belgien, hvor de tyske troppr først trengte inn tilltross for en ukrenkelighets-traktat som var underskrevet også av Tyskland. - Disse tropper besatte størstedelen av landet fra 1914-1918, da de etter Jakobs spådom blev trengt tilbake".

ASER

"Fra Aser kommer det fete, hans brød og han gir kongelige lekkerheter".

Dette er Holland, Silpas annen sønn, og gjennom dette måtte all matforsyning og hjelp til Belgia sendes under dette lands fire trengselsår.

"Kongelige lekkerheter" blev her også servert i politisk henseende, da Holland var stedet for voldgiftsdomstolen rikerne imellem. - Hertil appellerte Serbien i juli 1914, men Østerrike avslot dette tilhud, og følgen blev den store verdenskrig.

NAFTALI

"er en fritt løpende hind, han fremfører liflige ord".

Naftali er Bilhas, Rakels pikes sønn, Dans rette bror. "Sverige" som engang eide besiddelser i Tyskland, Polen og hele Finnland, men nu som den undslupne hind, stod på lang avstand fra de kjempende fronter, og fritt kunde bevare sin egen nøytrale stilling.

Da Tyskland og Østerrike hadde valgt krigen, valgte kong Gustav forlik med sine naboer, Norge og Danmark, skjønt han var den forurettede. Og det var i sannhet liflige ord, som midt under krigens gang skapte et godt forhold mellom de tre broderfolk.

JOSEF

"et skudd av et fruktbart tre er Josef, et fruktbart tre ved en kilde, grenene skyter ut over muren. Og de opirre ham og skyter på ham og forfølger ham, - de pileskyttere. - Men fast forblir hans bue, og hans hendes arme er raske ved Jakobs veldige hender histfra, fra hyrden Israels klippe. Fra din fars Gud, og han hjelper dig, fra den allmechtige og han velsigner dig med velsignelser i himmelen her oventil, med velsignelser fra dypet som ligger her nedentil, brysters og moderlivs velsignelser. Din fars velsignelser stige høit over mine forfedres velsignelser, inntil de evige høies grenser, de skulde komme over Josefs hode, og over hans isse, som er fyrste iblandt sine brødre".

DET 'FRUKTBARE SKUDD'

blev plantet i England, men grenene har spredt sig ut til all verdensdele, og angelsakserne har den dominerende makt på jorden idag.

Germanerne med sine volds våben, som mente den engelske kolonimakt snart skulde ramle sammen når de engang blev ferdige til å slå til, og den lille drømmemester Josef, skude de snart gjøre det av med o.s.v. - Disse beskrives av Jakob som "pileskyttere", der opirrer ham, og skyter på ham og forfølger ham. Kjensgjerningene lar sig ikke motsi. - Britterne fikk følge hans gloende pile, men tyskerne burde ha lest sin bibel; ti der står videre: "Men fast forblir Josefs bue" o.s.v., og velsignelsen slutter med: han er fyrste blandt sine brødre".

BENJAMIN

"er en ulv der sønderriver. Om morgenen fortærer han rov, og om aftenen utdeler han bytte."

Dette er Jakobs yngste sønn og den minste nasjon, som først nådde frem til full selvstendighet i 1905. Det er Norge, som i sin histories morgengry var vikinger og bar ulvenes billede på sine skibes forstavn, og som drog på røvertokter til de britiske øer og andre steder, hvor de for voldelig frem og spredte skrekk omkring sig. Gjennem evangeliet om Jesus Kristus blev imidlertid også dette ville folk forandret til et civilisert og fredelig folk.

SKANDINAVIEN

er Rakels barn med sproglikhet og korsets merke i sine flagg. Benjamin er Josefs rette bror. Derfor ligner hans farver mest det engelske flagg, med sin "Union Jack", som betyr Jakobs sønners gjenforening med Josef som fyrste.

Den lille norske nasjon kunde ikke skjule sin medfødte sympati for sin betrengte engelske bror under krigen. Derfor blev han også hatet av pileskytterne og torpedert som om han hadde vært Englands allierte. Men dette har han ikke lagt sig på hjertet, ti så snart som der blev anledning tok han sig av de slagne tyske Østerrikske barn og hjalp efter evne det uthungrede folk med mat og midler. Dette godtgjør at han fra å røve har begynt å dele ut. Dette skulde jo varsle godt for den lille nasjons fremtid.

AVSKJEDSSTUNDEN

var nu kommet for gamle fader Jakob: "Alle disse er Israels stammer, 12 i tallet, og dette er hvad deres far talte til dem, således velsignet han dem, enhver velsignet han, med den velsignelse som tilkom ham". Derefter gav han befaling om sin begravelse i Kanaans land hos sine fedre. "Så tok han sine føtter op til sig i sengen og opga sin ånd, og blev samlet til sine folk". "Josef falt over sin fars ansikt, gråt og kysset ham", og gav ham så hederlig begravelse.

I Kanaans land hviler nu Israel, far til tolv nasjoner og disse stammers tall og navne følger bibelens historie fra denne avskjedsstund like til Åb. 21, 12, hvor deres navne er skrevet på det nye Jerusalems porte.

Efter at disse kortfattede beskrivelser efter opfordring av interesserte venner, var notert efter Fader Jakobs profetiske billeder av sine sønner, som nasjoner, så kommer senere, efter nogen tids forløp, nytt syn til den Guds tjener, Moses profetier, som viser de samme nasjoners stilling efter krigen 1914-1918 og kan sammenfattes som følger:

MOSES, HERRENS TJENER

fortsetter derpå spådommene, mellom 2-300 år senere, som likeledes oppfylles i historiske kjensgjerninger og tillike gir utsyn fremover i tiden. Nar vi sammenligner Mose spådomme med Jakobs i de siste dage, blir vi straks opmerksom på den forandring, som de første sønner har undergått. I 5. Mos. 33, 6 begynner det således:

RUBEN

"leve og ikke dø, men hans menn vorde en liten hob". Vi har sett at dette var Østerrike, som før krigen beskrives av Jakob som ypperlig i verdighet og ypperlig i makt da det var en stormakt hvis centrale beliggenhet i Europa gav det mange fortrin fremfor de andre. Men som efter krigen er skrumpet sammen til en liten ubetydelig republikk, som holder på å dø av hunger.

SIMON

Jakobs annen sønn, som er gjenkjent i Prøissen "med voldsvåben, som før krigen stod som den veldige militære stridskjempe, er nu efter krigen tilintetgjort. Som en død og fallen storhet blir hans navn aldri nevnt av Moses.

JUDA

"og dette sa han om Juda: "Hør o Herre, Juda røst, og før ham til hans folk. Med sine hender strider han for det, og du skal være en hjelp mot hans fiender".

Denne profeti uttrykkes i en bønn for det jødiske folk, som ennå ikke har lært å kjenne sine øvrige brødre. Disse hører også til Israels folk, men allikevel har han med sine hender stridt for dem i begge leire med en halv million soldater under dobbelt ild, for en sak som ikke var deres, samtidig hatet og forfulgt både før og etter krigen.

LEVI

"og om Levi sa han: Dine tummin og dine urim høre din fromme mann til, han som du fristet ved Massa, som du kivedes med ved Meribas vann, han som sa om sin far og om sin mor: "Jeg ser dem ikke", og som ikke kjentes ved sine brødre og visste noget om sine sønner, fordi han tok vare på sitt ord og bevarte din pakt.

Han skal lære Jakob dine bud og Israel din lov, han skal legge røkelse for din nese og helt offer på dit alter, velsigne o Herre hans kraft og la hans henders gjerning behage dig. Knus lenderne på hans motstandere og på hans hatere, så de ikke kan reise sig".

Den første del av profetien omhandler denne stammes fortid, som Moses tilhørte og deres tjeneste under ørkenvandringen. Den siste del hører fremtiden til, og gir Levi opreisning etter at han er skilt fra Simon - hans forføreriske brors åndsretning - som er det falne Prøissen.

Tyskland - som under reformasjonen var kristendommens kraft i Europas fastland, med reformatorer som Luther og mange andre fromme menn - er etterkommere av Levi, som utgjorde presteslekten. Levis eldste sønns navn var "Gerson". Og hadde de kalt sig "Gersoner", - så vilde vi straks ha gjenkjent dem. Nu kalles de imidlertid "germaner". Det tilkjennegir at de er blitt mangfoldige som nasjon.

Av deres midte skal ennå opstå en levning, som efter Es. 10, 21 skal vende om til den veldige Gud, og bli en velsignelse på jorden.

BENJAMIN

"Om Benjamin sa han: Herrens elskelige bor tryggelig hos ham, han dekker over ham den hele dag, og mellom hans skuldre bor han".

Her melder den merkelighet sig, at Moses flytter Benjamins stamme op som den fjerde i rekken, ennskjønt han er den tolvte. Dette tyder på, at han ved stammernes gjenreisning vil komme til å innta en fremskutt plass nær Kanaans land, - som har vært et rov i fiendehand - og igjen skal utbyttes mellom Israels stammer. David setter ham i sin profetiske bønn, Salme 80, 1-4, midt imellem Efraim og Manasse når han ber Gud om å gjenreise Israel. Hos Jakob hørte vi, at han først blev kjent som en ulv, identisk med den norske viking; hos Moses som Herrens elskelige, under Guds særskilte omsorg og varetekt. Og efter Es. 48, 24 skal han ha sin plass på sydsiden nærmest helligdommen når Herren fører sin levning inn i landet.

JOSEF

"og om Josef sa han: Velsignet av Herren være hans land, med det ypperste fra himmelen, med dugg og med dype vanne, som ligger her nedentil, og med det ypperste av det som solen frembringer, og med det herligste fra de eldgamle bjerge, og med det ypperste av jorden og dens fylde, og mod hans nåde som bodde i tornebusken; der kommer over Josefs hode og over hans isse som er en fyrste blandt sine brødre.

"Den førstefødte av hans øksne har høihet og horn, som en enhjørnings horn, med den skal han stange folkene tilhobe, inntil jordens ender og dette er de titusende av Efraim, og dette er de titusde av Manasse".

Som vi ser av alle tre velsignelser, som er uttalt over "Josef", så er de stadig stigende med større velsignelser og herlige løfter. Disse tillempes angelsaxerne. England som har løven og enhjørningen i sitt riksvåben, stemmer her med Moses slutningsord, hvor han tillegger Josef verdensherredømmet, og deler det imellem Efraim og Manasse. Disse er gjenkjent i England og U.S.A.

SEBULON OG ISASKAR

"Om Sebulon og Isaskar sa han: Gled dig Sebulon i din utfart, og du Isaskar i dine telte. Folkeslag kalte de til bjerget. Der ofrer de rettferdighets offer, ti havets overflod og sandens skjulte skatte suge de".

Disse nasjoner, som av Moses her slås sammen, har før vært påvist å være Skottland og Irland. Begge opmuntres her til å glede sig. Dette tyder på, at England vil finne en løsning, som for fremtiden vil tilfredsstille alle parter og skape tilfredshet og glede istedenfor splittelse vil de samle folkeslag under det britiske banner og vinne velstand.

GAD

"og om Gad sa han: Lovet være han, som utvider Gad, som en løvinne ligger han og sønderriver både arm og isse".

Dette var Belgien, som under krigen var inneklemt av de tyske tropper, men som nu er befriet og har utvidet sine grenser igjen. Den arm og isse eller hjerne som hadde planlagt hans undergang, er nu sønderrivet. Som en løvinne vil Belgien herefter våke over sådanne gjentagelser.

DAN

"og om Dan sa han: Dan er en løveunge, som springer frem fra Basan".

Danmark var beskrevet av Jakob som en slange på veien og stien, og som ventet på Herrens frelse. Han er nu befriet fra den prøssiske jernhæl, og er blitt til en løveunge, som lik Belgien vil ta sine forholdsregler for fremtiden.

NAFTALI

"og om Naftali sa han: Mettet av velbehag og fylt med Herrens velsignelse, vesten og sønden tar han i eie.

Sverige, der som for omtalt under krigen gjennom kong Gustav førte fredens politikk, kan nu med velbehag og Guds velsignelse nyde frukten av sine handlinger og vesten og sønden. - Norge og Danmarks vennskap og opriktige sympati har han vunnet.

ASER

Om Aser sa han: "Velsignet fremfor sønnene være Aser! Han være den yndede blandt sine brødre, og dyppe sin fot i olje; av jern og kobber være din bom, og som dine dage din hvile".

Holland, som under krigen som nøytral stat formidlet hjelpen til Belgien, - sin rette bror - og som fortsetter sin fredelige politikk, tillegges yderlig av Moses den egenskap, at han dyppe sin fot i olje. Dette er billede på å lindre og stille smerter. Der tar han sig også av den falne militære rytter i hans nød. Og når seierherrene fordrer denne utlevert, henviser han til sine gamle tradisjoner, at han alltid har brukt å lindre slagne flyktningers smerte med olje. Denne fredspolitikken danner en sterk bom bak landets porte, og gjør ham i stand til i disse dage å nyte hvile.

ISRAELS FELLES VELSIGNELSE

Og Moses' Herrens tjeners siste ord er: "Og Israel bor tryggelig for sig selv, Jakobs øie er vendt mot et land med korn og most, ja hans himmel drypper av dugg. - Salig

er du Israel! Hvo er som du? Et folk hvis frelse er i Herren, ditt hjelpende skjold og ditt høie sverd! Dine fiender hykler dig, og på deres høider treder du".

Dette er deres lykkønskning, når de igjen blir samlet for aldri mere å skilles.

HISTORIEN HAR TALT

Jakobs og Moses forutsigelser supplerer hverandre og passer som ovenfor er omhandlet, nøiaktig inn på de nasjoner, som hver for sig har spillet sin rolle i det store verdensdrama, som er utspillet i disse "siste dage".

I 3. Mos. 26, 43.1eser vi: "Og jeg vil ihukomme min pakt med Jakob, og min pakt med Isak, og min pakt med Abraham, og landet vil jeg ihukomme", 5. Mos. 30, 1-5.

"Og det skal skje når alle disse ting kommer over dig, velsignelsen og forbannelsen, som jeg har forelagt dig og du tar det til hjerte iblandt alle de folk, til hvilke Herren din Gud har drevet dig bort, og du omvender dig til Herren din Gud, og hører hans røst aldeles således, som jeg byder dig idag, du og dine barn, av hele ditt hjerte og av hele din sjel, da skal Herren din Gud gjøre ende på ditt fangenskap, og forbarme sig over dig, og han skal atter samle dig. Om dine fordrevne er ved himmelens ende, skal Herren din Gud samle dig derfra, og hente dig derfra. Og Herren din Gud skal føre dig til det land dine fedre eide, og du skal eie det, og han skal gjøre vel imot dig, og formere dig mere enn dine fedre".

Når Guds forutsagte straffedomme og ulykker oppfylles, da kan vi være trygg for, at også løfterne om alt det gode han har lovet skal oppfylles på alle dem som tror og lyder ham.

LØFTERNE:

Es. 11, 12-13: "og han skal opløfte et banner for folkene, og samle Israels fordrevne, og sanko Judas adspredte fra jordens fire hjørner, og Efraims misundelse skal vike, og de som trenger Juda, skal utryddes. Efraim skal ikke misunne Juda, og Juda ikke trenge Efraim". - Jer. 3, 18: "I de dage skal Judas hus, gå til Israels hus, og de skulde komme tilbake fra nordens land til det land jeg gav deres fedre". - Dette begynner nu, idet zionisterne, som alle er av Juda går til Efraim (England) for å bli hjulpet til å komme i besiddelse av Palestina. De har imidlertid den feil, at jødene mener sig å være eneberttiget til Israels land, og de spør ikke efter sine øvrige brødre. Alle tolv må nemlig samles først, og derpå sammen dra op i landet, som før har vært påvist efter Hos. 1, 11.

Ez. 34, 13: "Og jeg vil føre dem ut fra folk, og samle dem fra landene, og føre dem til Israels land, og jeg vil røkte dem på Israels bjerg i dalene og på alle steder i landet hvor de bor".

Amos. 9, 11-15: "På den dag vil jeg opreise Davids falne hytte og jeg vil tilmure dens revner og opreise hvad der er nedbrutt av dem, og bygge den som i fordums dage" o.s.v.

ISRAELS LAND

har vært undertrykt av de fire store verdensriker. Derefter kom "Saraseneren", - som fordom kaltes "Hagarener" og førte krig med Ruben, Gad og Manasse stamme, som bodde på hin side Jordan. Men den gang blev de slått, og et stort bytte falt i Israels hånd. Krøn. 5, 18-22. Når disse gamle fiender av Israel byttet navn, fra Hagar til Sara, så har det sin grunn i, at kun Saras barn er arveberettigede til dette land. Således kom de under falskt navn og tok landet i eie. -

MUHAMMED

Omkring år 625 efter Kristus blev den muhammedanske religion innført. Muhammed som var ismaelit, døde år 632 og hadde da vunnet hele Arabien for sin lære. Denne passet svært godt for den vanhellige Esaus etterkommere.

TYRKERNE

som sist har styrt landet, er en kombinasjon av Ismael og Esaus stammer, og kalles i bibelen Edom. Esau ektet nemlig to av Ismaels døtre.

Halvmånen var deres krigssymbol allerede i dommernes dage. I Dom. 8, 21-24 leser vi, at "Gideon slog midianiterne og tok deres halvmåner, som var på deres kamelers hals", og disse var ismaeliter.

Tyrkerne regner sig også selv for Abrahams sønner, og har i århundrer holdt hellig vakt over fader Abrahams grav. Denne ansees av disse folk for a være en stor helligdom.

DERES TIDSREGNING FORBI

Det må likeledes betegnes som en merkelighet, at tyrkerne i 1917 antok den kristne tidsregning, efter å ha ført sin egen tidsregning efter måneder i 1335 år, nøyaktig efter det som står i Daniel 12, 12: "Salig er den, som bier og når til tusinde trehundre og fem og tretti dage".

INNTAGELSEN AV LANDET

I Ez. 25, 14 leser vi: "Og jeg vil føre min hevn over Edom ved mitt folk Israels hånd,

og de skulde gjøre med Edom efter min vrede og efter min harme, og de skulde lære min hevn å kjenne, sier den Herre, Herre".

Dette blev opfyldt, da general "Allenby" heiste det britiske flagg på Jerusalems gamle høider. Men vi kan ennu ikke være helt trygg for Ismael, om hvem det blev sagt allerede før han blev født, 1. Mos. 16, 12: "Han skal bli et menneske lik, et villesel, hans hånd skal være mot alle, og alles hånd mot ham". Vi kan derfor være forberedt på overraskelser. Briterne kan imidlertid trøste sig med, at bibelen sier: "Edoms makt skal ganske tilintetgjøres og Guds Israel skal innta landet".

ODELSBERETTIGEDE

til dette land er etter hvad vi gjennom Jakob og Moses profetiske forutsigelse har hørt om Israel i de siste dage, de som er påvist som angelsakser, germaner og skandinaver samt jøderne. Disse utgjør nu Israels tolv stammer. Kun en liten levning av hver stamme vil imidlertid få lyst og anledning til å flytte til Palestina og kolonisere landet.

PERSERKONGEN CYRUS

utsendte fordem følgende proklamasjon: "Så sier Cyrus, Persiens konge: "Alle jordens riker har Herren himmelens Gud gitt mig, og han har pålagt mig å bygge ham et hus i Jerusalem, som er i Juda, hvem som helst iblandt eder som er av hans folk, med ham være Herren hans Gud, og han drage op". - 2. Kr. 36, 23.

Dette fant sted da de 70 år var til ende som Jeremias hadde forutsagt skulde gå hen før Juda rikes folk fikk vende hjem fra Babel. I Esra 1, 5 står der: "Da gjorde Judas og Benjamins familiehoder og prestene og leviterne, hver den "hvis ånd Gud opvakte, sig rede til å dra op, for å bygge Herrens hus i Jerusalem." Men det blev ikke mere enn omkring 50 tusen som reiste op med Serubabel. Den største del blev hindret av god forretning, faste eiendomme eller lignende og derfor måtte bli igjen i Babel.

ENGLAND

kommer til å utstede den næste proklamasjon iflg. Jer. 31, 6: "Ti der kommer en dag, da vekterne skulde rope på Efraims berg: (Britannia "står op, og la oss drage op til Herren var Gud!"

Det øieblikk nærmer sig med raske skritt, da Palestina skal bli åpnet til innvandring for alle tolv Israels stammer. Det vil imidlertid som før påpekt kun bli en levning av hver enkelt stamme som Gud vil gi lyst og anledning til å reise for å bygge sitt eget hjem i Kanaans land.

PLANERNE

til utdeling av landet har vi hos Ez. 47, 13-23. Disse bestemmer grensene fra Rødehavet og Middelhavet, floden Eufkrat og iflg. vers 18 til det østlige hav som må være Den persiske Buk. Dette blir et ganske stort areal, som vil kunde føde 30 millioner efter den fruktbarhet som Bibelen omtaler. Ez. 48 deles dette igjen i 13 like store dele, hvorav helligdommen optar endel - 7 stammer på nordsiden og 5 stammer på sydsiden av helligdommen.

DET NYE TESTAMENTE

Evangelistene og apostlene, som fikk i oppdrag å forkynne Kristi herlige evangelium, hadde dog denne spådom fra profetene om Israels gjenreisning, stadig i tanken. Derfor spør de ham straks han er opstanden og taler med dem om Åndens utgydelse (Ap. gj. 1, 6-8): "Herre, gjenreiser du på denne tid riket for Israel?" Hertil svarer han, at det ikke vedkom dem. De var kalte til å være vidner om ham i Jerusalem, Samaria, Judea og inntil jordens ender. Men at de senere fikk bedre forståelse av profetene viser Ap. Gj. 15, 13-18, hvor apostelen Jakob tok til orde og sa: "Brødre, hør på mig: Simon har fortalt, hvorledes Gud fra først av så til å få et folk av hedningene for sitt navn, og dermed stemmer profetene overens således som skrevet er: Am. 9, 11-12, "derefter vil jeg vende tilbake og igjen oppbygge Davids falne hytte, og det nedbrudte av den vil jeg atter oppbygge, og jeg vil igjen opreise den, for at de øvrige av menneskene skal søke Herren, ja alle hedninger, over hvem mit navn er blitt nevnt sier Herren, der gjør dette, som er kjent av ham fra evighet av".

Davids falne hytte er det samme som alle tolv stammer samlet under en konge, således som det var i Davids dage. Apostlene forstod godt, at hedningernes tider lå imellem. Nu er de imidlertid meget snart til ende.

APOSTELEN PAULUS

Rom. 9, 27-28 henviser til Es. 10, 22-23, hvor det står: "Om tallet på Israels barn er som havets sand, så skal bare en levning vorde frelst: Ti sitt ord skal Herren utføre og hastig fullbyrde på jorden".

Og atter i Rom. 11, 25-26, "ti jeg vil ikke brødre, at I skulde være uvitende om denne hemmelighet, for at I ikke skal tykkes eder selv kloke, - at forherdelse delvis er kommen over Israel, inntil fyllden av hedningene er kommen inn, og således skal hele Israel bli frelst".

Når her først står, "bare en levning skal vorde frelst", og siden, "hele Israel skal vorde frelst", så har nogen heri sett en stor selvmotsigelse. Der er dog den skjønneste harmoni mellem alle profetene, når vi betrakter "levningen", det er: en liten del av hver enkelt stamme. Når imidlertid disse tolv dele er samlet, da blir det jo hele Israel. - I vers 12 sier Paulus: "at deres fall blev en rikdom for hedningene, og deres tap en rikdom for verden, hvor meget mere skal deres fylde eller gjenreisning da bli en velsignelse for hele menneskeheten", og i vers 15: "Ti er verden forlikt med Gud ved deres forkastelse, hvad annet vil deres antagelse bli enn liv av døde".

JESUS

som var av Juda kom til sitt eget, men hans egne mottok ham ikke. Derfor sier han til dem i Matt. 21, 43: "Guds rike skal tas fra eder og gis til et folk, som bærer dets frukter".

Det folk, som i de siste århundreder har båret frukter ved evangeliets forkynnelse på jorden, er de protestantiske nasjoner og særlig det angelsaksiske folk.

Videre sier han i Matt. 15, 24 til den kananeiske kvinne: "Jeg er ikke utsendt til andre enn de fortapte får av Israels hus". Dette var jo ikke bare Juda, men alle tolv Israels stammer. Og videre i Joh. 10, 16: "Jeg har også andre får, som ikke er av denne sti, (nemlig jøderne) også dem skal jeg føre frem, og der skal bli en hjord og en hyrde. Dette vil nu snart oppfylles. Han, som i overvær av mange vidner oppfor til himmelen fra Oljeberget, skal komme igjen på samme måte og sette sine føtter på Oljeberget. Denne gang for å være konge over Jakobs hus evindeligg.

VERDENS FRELSER

Han, som var det gamle pakts folks håp og lengsel, han har vært den nye pakts folks trøst og glede. Millioner har lukket sine øine i tro på ham som det Guds lam som bar all verdens synd, for omsider å opstå med ham til evig herlighet.

Han fødtes i tidens fylde, som var tidsregning jo også går tilbake til, og han står midt i tiden mellom de to pakter.

Efter bibelens kronologi blir pakten med Abraham opprettet 1921 år før Kristus. Hans avkom er jo den gamle pakts folk. Og de som tror på verdens Frelser er den nye pakts folk, som nu skriver 1920 efter Kristus. Der er altså et år igjen, så står vi på den annen side av tidens fylde, og kan således vente en ny tid.

PROFETEN JEREMIAS

taler om denne tid i det 30. og 31. kap., og vi gjør vel i nøie å lese og legge merke til innholdet av hvad han skriver. I vers 3 står det: "Ti, se dage kommer, sier Herren, da jeg vil gjøre ende på mitt folk Israel og Judas fangenskap, sier Herren, og føre dem tilbake til det land, jeg gav deres fedre, for å ta det i eie" o.s.v. og i vers 7 taler han om Jakobs trengselstid, og i vers 23-24 om en rivende stormvind, som skulde vedvare inntil han hadde fullbyrdet sitt hjertes tanker. Dette var den store trengselstid under verdenskrigen, hvor Jakobs sønner stormet løs på hverandre, men hvor der også kom en løsning på Jakobs og Moses' gåtefulle profetier. Vi lærte også at identifisere dem som nasjoner, hvilket også var forutsagt her: "I de siste dage skulde I forstå det". (Cfr. Dan. 12, 4).

TILBAKE FRA ØRKENEN

Loammi, de tapte 10 stammer som blev ført bort i folkenes ørken, og som Gud har talt vennlig til gjennom evangelium, de vil nu oppleve hvad Jeremias videre sier i kap. 31: "På den tid, sier Herren, vil jeg være alle Israels slekters Gud, og de skulde være mitt folk". Så sier Herren: "Det folk, som er undkommet fra sverdet, har funnet nåde i ørkenen".

"Jeg vil gå hen - for å bringe Israel til ro". - Vers 27-28: "Se, dage kommer, sier Herren, da vil jeg tilså Israels hus og Juda hus med menneskers sæd, og med dyrs sæd, og det skal kje: "Likesom jeg har vært årvaken over dem, til å oprykke og til å nedrive og til å nedbryte og til å ødelegge og til å handle ille med dem, således vil jeg være årvåken over dem til å bygge og til a plante sier Herren".

Fremtidsutsiktene er lyse, og Guds nådeløfter rike og uttømmelige til hans folk. Fred over Guds Israel.

[NORDISK ISRAEL](#)

[DANSK ISRAEL ARTICLES](#)

[TCAWW ARTICLES](#)

[LINKS](#)